

60'lı yıllar ise şehirlere göçün hızlandığı ve birçok kadının iş hayatına girdiği bir dönem. İlk kez çok sayıda kadın ev dışında (işçi ya da memur olarak) iş gücüne katılmış; çalışan annelerin artması anaokullarını gündeme getirmiştir. 1960 darbesinden sonra yeni bir anayasa yapılmıştır. Bunun ardından da bakımevleri, emzirme odaları, yuvalarla ilgili yeni yasalar çıkmıştır. Bu dönemde birçok özel yuva kurulmuş, fabrikalar kendi bünyelerinde yuvalar açmışlardır. Bu yeni okulların gereksinmelerinden dolayı okul öncesi çocuklar için kitap konusu önem kazanmış ve 60'lı yılların sonuna doğru yayınevleri çocuk kitapları konusuna eğilmişlerdir. 60'lı yıllarda Doğan Kardeş Yayınları, 70'li yılların başında da Arkın kitabevi çocuk öykü ve romanı yarışmaları düzenlemişlerdir.

70'li yıllar çocuk edebiyatına akademik katkılar getirmiş, antolojilerin basıldığı, seminer ve sempozyumların yapıldığı, televizyon ve radyonun da devreye girerek çocuk edebiyatını konu ettiği yıllar olmuştur. Bu dönemde birçok ünlü yazar çocuklar için yazmayı seçmiştir. 1979 çocuk yılı ilan edilmiş ve yayınevleri de yazarları çocuklar için eser vermeye davet etmişlerdir. Böylece çocuk edebiyatına tanınmış yazarlarımızın katkısı olmuştur. Ancak bu yıllarda politik yaşamda görülen kutuplaşma çocuk yayınlarına da yansımıştır. Paul Dumont'un sözleriyle (1992) "Çocuklara sunulan eserler yetişkinlerinkinden fazla farklı değildi; aynı temler, aynı edebi üslup ve politik ve sosyal bakımdan etken olma endişesi vardı. Çocuklar politik ve sosyal problemlere duyarlı kılınmak isteniyordu."

Edebiyatta sosyalist gerçekçilik akımından söz edildiği bu yıllarda çocuk masallarının çocuklar üstünde uyuşturucu etkisi olduğu söyleniyor